

РЕШЕНИЕ

№ 5151

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Веселина Женаварова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2724** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт Х. К., против Решение №59/04.01.2024 г., постановено по АНД №6578/2023 г. по описа на Софийски районен съд, /СРС/, наказателно отделение /НО/, 108–и състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] на АПИ. Със същия на "ПИМК" ООД, [населено място], общ. Р., обл.П. е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, но в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Оспорват се и изводите на СРС за неясно формулиране

на административнонаказателното обвинение, предвид непосочване на размера на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, с твърдение, че такъв реквизит на ЕФ не е предвиден в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП. Според касатора процесния ЕФ съдържа всички изискуеми от тази разпоредба реквизити. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноси, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

Ответникът, "ПИМК" ООД, [населено място], общ. Р., обл.П., чрез процесуалния си представител адв. М. К., в представен писмен отговор и становище, оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения. Навежда доводи и за други нарушения при издаване на ЕФ, непосочени в решението на СРС, включително маловажност по чл.28 ЗАНН. Позовава се и на европейското законодателство в тази насока с твърдения, че националната правна уредба не съответства на Директива 1999/62/ЕО и на приложимите актове от правото на ЕС - Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204, респективно 2009/750/ЕО: Решение на Комисията от 6 октомври 2009 г. В тази връзка е направено искане за оправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС във връзка с тълкуване на нормите на Директива 1999/62ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури по пет конкретни въпроса, формулирани в представена на 18.04.2024 г. молба и спиране на настоящото производство до произнасяне на СЕС по тези въпроси. Претендира присъждане на разноси по представен списък. При условията на евентуалност в случай, че молбата му не бъде уважена, прави искане производството по делото да бъде спряно до произнасяне на СЕС по преюдициално запитване, отправено от Административен съд – Хасково, по което е образувано дело С-61/2023 г.

По искането за оправяне на преюдициално запитване и спиране на настоящото производство процесуалният представител на касатора в съдебно заседание юрисконсулт С. Г. изразява становище за неговата неоснователност.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, поради което решението на СРС като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадени в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш /ЕФ/ №[ЕГН] на АПИ. Със същия на "ПИМК" ООД, [населено място], общ. Р., обл.П. е била наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева, на основание чл.187а, ал.2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл.179, ал.3б ЗДвП, за нарушение по чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че от събраните в хода на въззивното производство доказателства безспорно е установено, че на 26.02.2021 г., в 05:40 часа, влекач марка „М.“, модел „Актрос“, с рег. номер Р.,

собственост на „ОТП Лизинг“ – клон П. с вписан ползвател дружеството жалбоподател, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000 кг, се движил в Столична община, по път А-6 км 50+427, п.в. И. с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис № BD19AB43EC12488AE053031F160DD8E6. За извършеното нарушение срещу дружеството бил издаден обжалвания електронен фиш №[ЕГН] от 28.04.2023 г.

СРС е приел, че от представените от жалбоподателя писмени доказателства, вкл. и от извлечение от кореспонденция по имейл не се е установило неподаване на данни за изминато разстояние да се дължи на техническа неизправност на Електронна система за събиране на тол такси. Собствеността и вписания ползвател на процесното МПС са установени от справка от ОПП-СДВР.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС е приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал.3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо.

Отделно от това СРС е приел, че формулираното в електронния фиш административнонаказателно обвинение е неясно, тъй като не е посочено какъв е бил размерът на дължимата такса по чл. 10, ал. 1 т.2 от ЗП, както и по какъв начин същата е била изчислена. Според СРС липсата на конкретно посочване на размера на дължимата тол такса за конкретното ППС с ясно описание на начина на формирането ѝ е ограничило правото на жалбоподателя да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае какъв размер на такса не е заплатил и защо се приема, че дължи такса именно в този размер.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179, ал.3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". В тази връзка следва да се посочи, че размерът на дължимата такса по чл. 10, ал. 1 т.2 от ЗП, за неплащането на която е издаден ЕФ, както и по какъв начин същата е била изчислена, не са сред задължителните му реквизити, поради което, противно на доводите на СРС, настоящият съдебен състав приема, че непосочването им не е съществено нарушение във формата на акта.

И двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ".

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - 3в. (ал.4). Посочените разпоредби не уреждат процедурата по издаване на актове за установяване на административни нарушения и на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично

забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

Доколкото в настоящия случай процесният ЕФ се отменя на процесуално основание, неотнормирани към предмета на делото се явяват въпросите, посочени в искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, както и въпросите, предмет на дело С-61/2023 г., които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ. Предвид това неоснователни се явяват исканията на ответника както за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС, така и за спиране на настоящото производство до произнасянето на СЕС по дело С-61/2023 г.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно, но недоказано е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски. Това е така, тъй като липсват каквито и да е доказателства за заплатено за настоящото производство адвокатско възнаграждение. Предвид това разноски не следва да бъдат присъждани.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №59/04.01.2024 г., постановено по АНД №6578/2023 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 108–и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.